

Малік Поліна Сергіївна,

курсант четвертого курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Нагорна Олена Олександрівна,

викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУРОГАТНОГО МАТЕРИНСТВА В УКРАЇНІ

Народження дітей є невід'ємною частиною сім'ї. Однак, через низку причин останнім часом сімей, які не можуть мати дітей збільшилось. Одним із вирішенням цієї проблеми є сурогатне материнство. Хоч і сурогатне материнство не заборонено в Україні, проте воно не має чіткої регламентації і тому знаходиться на межі сімейного на цивільного права.

Сурогатне материнство – процес виношування і народження дитини іншою жінкою (сурогатною матір'ю) на основі сурогатного договору за певну плату (або безкоштовно).

Сурогатне материнство має специфічні ознаки, зокрема:

- 1) мета – виношування і народження дитини не собі, а генетичним батькам (замовникам);
- 2) обов'язкове використання генетичного матеріалу замовників (батька, або ж обох батьків)
- 3) наявність договору та добровільної взаємної згоди;
- 4) факт зачаття дитини проводиться ЕКО.

Прогалина в українському законодавстві існує в тому, що про сурогатне материнство йдеться в сімейному кодексі, а повинно б було в цивільному, адже договір має цивільно-правовий характер. Тим паче, там йдеться мова про оплату, процесуальні особливості укладання, умови до обох сторін, а також відповідальність за порушення умов. Оскільки договору сурогатного материнства як такого немає, він може називатись договором про здійснення допоміжних репродуктивних технологій, договорів про виношування та народження дитини тощо [1].

Щодо цін на сурогатне материнство, то середня сума, яку може отримати сурогатна матір – від 10000\$ до 20000\$, а ЕКО – від 60000 гривень. Ціна залежить від вибору клініки, лікаря та способу ЕКО, а також від підібраної сурогатної матері [2].

Однією з найголовніших проблем даної сфери є те, що інтереси майбутньої дитини є незахищеними у випадку реєстрації дитини в органах РАЦСу в разі розлучення замовників (генетичних батьків) або ж смерті одного з батьків (чи смерті обох) до народження дитини сурогатною матір'ю [3].

Оскільки, не у всіх країн дозволено сурогатне материнство, то іноземні громадяни можуть приїздити до України і проходити метод сурогатного материнства та реєструвати народжену дитину тут. Однак, виникають проблеми щодо оформлення документів для вивозу цих дітей до місця реєстрації іноземних батьків на постійне проживання. Якщо оформлення документів належним чином не відбудеться, то ризик залишення таких дітей в Україні значно збільшується, а як відомо у нашій країні і так багато дітей, які потребують опіки [1].

Рішенням даного питання ВРУ зайнялася ще в 2011 році і внесла законопроект, відповідно до якого метод сурогатного материнства не міг проводитись до громадян іноземних держав, в яких сурогатне материнство заборонено, однак цей законопроект так і залишився та прийнятим не був.

Ще однією проблемою є відсутність державного фінансування сурогатного материнства. Оскільки, цей метод дуже складний і передбачає значну витрату фінансів, то для громадян України міг би бути безкоштовним, адже продовження роду – одна з головних цілей нашої держави. Скористатись такою послугою могли українки, у віці від 17 до 40 років для народження першої дитини, які мають безпліддя [2].

Отже, інститут сурогатного материнства має ряд недоліків, які б можна було б усунути прийнявши окремий нормативно-правовий акт, а також створити державне фінансування сурогатного материнства, яке б вирішувало питання безпліддя у жінок. Сурогатне материнство дуже складний метод репродукції і тому вимагає комплексного підходу до вивчення.

Бібліографічні посилання:

1. Сурогатне материнство в Україні: проблеми правового регулювання. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/9691/Мати%20й%20мачуха.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
2. Медичний центр «МАТИ ТА ДИТИНА». URL: <https://mdclinics.com.ua/ceny/>
3. Проблеми правового регулювання сурогатного материнства. URL: <http://babich-law.com/ua/presentation/publications/259-prav-regulyv-syg-mat>

Маляренко Софія Андріївна,

курсант четвертого курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Засулько Сергій Станіславович,

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач сектором правового забезпечення Управління патрульної поліції в Черкаській області,

Науковий керівник:

Нагорна Олена Олександрівна,

викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ КОДИФІКАЦІЇ У ТРУДОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Здатність людини до мислення та праці є однією з ключових відмінностей серед інших нині відомих людству живих істот. Праця людини спричиняє могутній процес еволюції середовища існування людства, проживання, засобів для задоволення своїх потреб та спрямована на виробництво товарів, послуг, покращення комфорту життя.

Людство в процесі своєї еволюції пройшло незлічену кількість етапів еволюції ринку праці, відносин роботодавців та працівників, умов праці, розрахунку заробітної плати: від первісного розподілу праці, феодалізму до цивілізованої стадії трудових відносин.

У сучасному, модерному світі саме законодавству відведене основоположне місце у питаннях регулювання трудових відносин, тому саме дана тематика є актуальною у сфері трудового законодавства.

Тематики кодифікації трудового законодавства у тій чи іншій мірі торкалися у своїх наукових працях різні вчені, серед яких варто виділити наступних: Н. Болотіна, І. Борщевський, В. Венедіктов, К. Горшенін, А. Граціанов, Д. Журавльов, М. Іншин, І. Кисельов, О. Кузніченко, І. Лаврінчук, А. Лушніков, О. Олійник, Н. Оніщенко, В. Опришко, Н. Пархоменко Н. Хуторян та ін.

Одним із вирішальних напрямів сучасної державної політики є реформування внутрішнього законодавства з метою наближення його до світових стандартів правового законодавства демократичної країни. Особливого значення в цьому зв'язку набуває проблема кодифікації трудового законодавства, яка дозволяє будувати його на єдиних засадах. Кодифікація трудового законодавства полягає у корінній переробці чинних нормативних актів у сфері регулювання трудових і пов'язаних з ними відносин. Це спосіб якісного упорядкування